

הנושא את האשה פרק שניים עשר כתובות קד.

ומן שהיה בכיה כתובתה עד כתובתה דרכי ר' הגנובה כתובתה ר' יוסט ומשנים יוסט אמר לה אבוי כת ביריחס עד להו לרב יוסט אמר מאי אבוי לר' יוסט החכמה לא גיבוי כי שאמר משום הגנובה כתובתה חמיש שנים מתיב יוסט אמר מאי וכח היה דלאו ברוא והבא במאי נקיא כתובת לא נמי שישיב הרכא נמי שישיב הטענה כתובת ברוי.

הנושא את האשה פרק שניים עשר כתובו

והשכבה את ערלים: מתני' כל
וילם כל ומין שהוא בוכה בעלה
בכ"ה שנים שתעשה טובה לנדר
ג' וחכ' א כל ומין שהוא בוכה בעלה
בית אביה גובה חותבה עד עלי' ג'
חותבה עד עשרים וחמש שנים ומרוח
אל עד עשרים וחמש שנים ומרוח
ל' לה זלפם גמלא שיתנו איבער
כמיס אומרים כל זמן: אמר לו
מה נובה חותבה לאחר שקעה
בן דיא בארכעים סאה מובל בא
עדיע רבי ישמעאל ברבי יוסי לפני
אבל שמר חותבה יוצא מהחת ז' ז' ז' ז'
דידה איננה נובה אלא דנקט שמר
שטרוא' במא נבי אלע לא דנקט שמר
א מפרק לה לילעום דלא נקי' ע' ז'
ז' דיא בבעל חוב היבר דמי אי ז' ז'
חת אחול' היא הא אלמנה אוחילתא
זר קוא במנותנא רבי בר קוא